

DE BOODSCHAP VAN DE EERSTE ENGEL

DE BOODSCHAP VAN DE TWEEDE ENGEL

DE BOODSCHAP VAN DE DERDE ENGEL

EERSTE—“Vreest God en geeft Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen, en aanbidt Hem die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft” (Openb. 14:8,7).

De boodschap van de eerste engel dringt er bij ons op aan te bedenken dat er nu een oordeel plaats vindt in de hemel, omdat deze tijd, na 1798 en voor de wederkomst van Christus samenvallt met de periode, waarin “het oordeel plaats vindt”. Daarnaast wordt de mens opgeroepen om God, de Schepper van hemel en aarde, te aanbidden. Ondanks deze oproep geloven veel mensen in de nog altijd niet bewezen theorie van de evolutie. God laat de mensen weten dat de schoonheid en verbazingwekkende orde en de wetten van de natuur door Hem zijn geschapen en niet bij toeval zijn ontstaan (Zie Rom. 1:20,21). Hij herinnert de mensen er aan dat Hij al deze gaven schenkt en daarom recht heeft op onze liefde en aanbidding. Echte liefde en aanbidding komen tot uiting in het gehoorzamen van zijn wet (De Tien Geboden in Ex. 20:1-17). “Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren” en “Wie zijn oor afwendt van het horen der wet, diens gebed zelfs is een gruwel” (1. Joh. 5:3; Spreuken 28:9). Het vierde gebod luidt: “Gedenk de sabbatdag dat gij die heiligt... want in zes dagen heeft de Heer de hemel en de aarde geschapen, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de Heer de sabbatdag en heiligde deze” (Exodus 20:8-11).

DE SABBAT, GODS ZEGEL

Het vierde gebod is het enige van de tien, waarin de naam, de titel en het gebied worden genoemd van de wet-gaver, op Wiens gezag de wet is gegeven. Daarom bevat dit gebod “Gods zegel”. De sabbat is niet alleen aan het Joodse volk gegeven, maar is een instelling van de Schepping. (Gen. 2:1-3). Deze dag is bedoeld om de mensen steeds weer vol dank en eerbied te doen denken aan zijn Schepper. Het vieren van de sabbat is een bewijs van trouw aan de ware God. “Heiligt mijn sabbatten, dan zullen deze een teken zijn tussen Mij en u, opdat gij weet dat Ik de Heer, uw God ben” (Ezechiël 20:20; Exodus 31:13-17).

Het sabbatsgebod geldt voor alle christenen en van ouds is het gehouden op zaterdag en niet op zondag. Jezus zelf noemt de onveranderlijkheid van de Tien Geboden. “Meent niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet een jota of een tittel van de wet vergaan, eer alles zal zijn geschied” (Matthéüs 5:17,18).

TWEEDE—“Gevallen, gevallen is het grote Babylon, dat van de wijn van de hartstocht zijner hoererij alle volkeren heeft doen drinken” (Openb. 14:8).

De benaming Babylon is afgeleid van Babel, wat ver-warring (Gen. 11,9) betekent, en wordt in de Bijbel gebruikt om de verschillende vormen van valse of afvallige godsdiensten aan te duiden. In Openb. 17:4-8 wordt Babylon voorgesteld als een hoer. In de Bijbel is een gevallen vrouw een zinnebeeld van een afvallige kerk (Jeremia 3:20; Ezechiël 16:35). Deze hoer uit Openb. 17 is “gehuld in purper en scharlaken en rijk versierd met goud, edelgesteente en paarden, en zij had in haar hand een gouden beker, vol gruwelen en de onreinheden van haar hoererij. En op haar voorhoofd was een naam geschreven, een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde”. De profeet zegt verder: “Ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus”. Verder wordt Babylon genoemd “de grote stad, die het koningschap heeft over de koningen der aarde” Vers 17.

HET GEESTELIJK BABYLON

De hier beschreven macht is geen andere dan het pauselijk Rome, de stad der zeven heuvelen. Purper en scharlaken zijn de kleuren van kardinalen en bisschoppen. Goud, kostbaar gesteente en perlschilderen de immense weelde van het pausdom. Van geen enkele andere macht kon met recht worden gezegd dat ze “dronken was van het bloed der heiligen”. Deze kerk heeft de volgelingen van Christus vervolgd op gruwelijke wijze. De grote zonde waaraan Babylon zich schuldig maakt is, dat de bewoners der aarde dronken zijn geworden van de wijn harer hoererij. Deze gouden beker in haar hand, die zij de wereld aanbiedt, stelt de valse leerstellingen voor, zoals de mis, de oristerlijkheid van de ziel, een eeuwig brandende hel, de aanbidding van de maagd Maria en de heiliging van de zondag. Deze en andere geheel onbijbelse leerstellingen houdt zij de wereld en de kerken voor, met alle verderfelijke invloed ervan als gevolg. De huidige waarschuwing “Babylon is gevallen” is van toepassing op alle godsdienstige lichamen die zuiver waren in het verleden en verdorven zijn geworden. Daarom geldt het niet alleen voor de Roomse kerk, want die kerk verkeert al vele eeuwen in een gevallen toestand. Van Babylon wordt gezegd dat zij de moeder der hoeren is. Met haar dochters moeten kerken bedoeld worden die vasthouden aan haar leerstellingen, zoals de heiliging van de zondag, en haar voorbeeld volgen. Daarom is de benaming Babylon (verwarring) terecht van toepassing op deze kerken. Ondanks de geestelijke duisternis die in deze kerken bestaat, bevindt het merendeel van de ware volgelingen van Christus zich nog in haar midden. Al Gods ware kinderen die nog in Babylon zijn, zullen gehoor geven aan de oproep van de engel “Babylon is gevallen” en “Gaaf uit van haar, Mijn volk” (Openb. 18:4). Tenslotte zullen zij de gevallen kerken vertalen.

DERDE—“Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, die zal ook drinken van de wijn van Gods gramschap...” (Openb. 14:9,10).

Om deze boodschap te kunnen begrijpen, moeten wij de zinnebeelden, die gebruikt worden, ontcijferen.

HET BEEST

Het hier genoemde beest wordt al eerder beschreven in Openb. 13: 1-10 als een “een beest als een luipaard”. Een vergelijking tussen dit “beest” en de “kleine horen” in Daniel 7 laat duidelijk zien dat wij hier te maken hebben met dezelfde macht, en wel het pausdom.

Evenals de “kleine horen” stelt hier “het beest” een godslasterlijke macht voor (Openb. 13:6), die de christenen vervolgt. Deze macht komt voort uit het heidens Rome (Openb. 13:2) en heerst 1260 jaar (Openb. 13:5). Na deze periode zou haar macht worden ontnomen door een “dodelijke wonde” (Openb. 13:10).

Maar deze “dodelijke wonde” van het pausdom zou genezen (Openb. 13:3). Deze genezing begon in het jaar 1929 door het Vaticaanse verdrag. Toen kreeg het Vaticaan het grondgebied, ruime geldelijke steun en alle diplomatieke rechten van een soevereine staat. Door internationale diplomatie en geldelijke macht heeft het Vaticaan wereldwijd grote macht en invloed herkreten. De “dodelijke wonde” geneest. Eer we stilstaan bij “het beeld van het beest” en zijn “merkteken” moeten we stilstaan bij een andere macht die in Openbaring 13 wordt beschreven.

HET TWEEDE BEEST

De profeet “zag een ander beest opkomen uit de aarde en het had twee hoorns als die van het Lam” (Openb. 13:11). Terwijl het vorige beest opkwam uit de “zee” van “natiën en menigten” (Openb. 17:15), kwam dit beest op “uit de aarde”. In plaats van het omverwerpen van andere volkeren om macht te krijgen, moest deze natie dus geleidelijk en vredig opkomen.

Ze kon dus niet ontstaan temidden van de volken in Europa, maar moest gezocht worden op het westelijk halfrond. Slechts een enkele natie ontstond in de tijd waarin het pausdom haar heerschappij verloor in 1798. Dat waren de Verenigde Staten van Amerika!

De hoorns als van het lam geven de jeugd, onschuld en zachtmoedigheid aan, die terecht de aard van de VS voorstellen. Burgerlijke en godsdienstvrijheid (de twee hoorns) vormden de grondslag van deze natie.

